

שנה שש עשרה - עלון מס' 816

@ במוצאי שבת מתחילין "ברכת הלבנה".

@ ניתן להקדיש את העלון ושיעורי הלויין לרפואה, ברכה והצלחה, זיווג הגון, זרע בר קיימא או להבדיל לעיני יקירכם. טל' המערכת : 054-7743834

בס"ד ו' אייר ה'תשע"ו

הדלקת נרות - 19:11

צאת השבת - 20:02

רבנו תם - 20:55

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

שבת מנוחה

כפס"ד: "זבח השנים הלויים"
(יחזקאל מד')

השבת כא' לעומר
פרקי אבות - פרק ב'

פרשת אמור

בדוק ומנוסה - סגולה להשתתף
בסעודה רביעית בביהמ"צ "אוהל-מועד"
השיעור בלויין יחל ב- 21:30

מלבי"ם הפרישה:

- ➔ דינים הנובעים מקדושת הכהנים.
- ➔ פסולי חיתון של הכהנים.
- ➔ פסולי מומים המקריבים.
- ➔ טהרת מקריבי הקורבנות.
- ➔ אוכלי הקורבנות.
- ➔ המועדים וחגי ישראל.
- ➔ דיני המנורה ולחם הפנים.
- ➔ מעשה המגדף ועונשו.

אלה מועדי ה' אשר תקראו אתם במועדם

בשבת כתוב הלשון "מועדי" וביו"ט כתוב הלשון "מועדים", כי שבת עשה ה' שהוא יחיד, ולגבי יו"ט בית-דין קובעין אותם, והם רבים.

כַּלְפֵּשׁ לֹא יִטְמָא

רק טומאת מת אסור לו להיטמא, אך אין איסור להיטמא טומאות אחרות. אלו ז' קרובים חייב הכהן להיטמא להם: אב, אם, בן, בת, אח, אחות, אשה. "אחותו" דוקא שאינה נשואה שנאמר "לה יטמא" שמטמאים אותו בעל-כרחו, אבל אשתו הפסולה אסור לו להיטמא לה.

ובימים השמיני והכלאה ירצה

יש אומרים שהטעם הוא שבהמה שנולדה צריך שיעבור עליה שבת, וזהו שאומרים בתפלת מוסף "תכנת שבת רציף קרבנותיה" שרק אם עבר שבת אז הקרבן מרוצה.

אלה מועדי ה'...

המוציא הוצאות על החגים מקבל כפול מהקב"ה, וזה רומז בתיבה "מועד" גימטריה מ"מ-40 "ועד"-80, שאם מוציא 40 מקבל 80.

בסוכות תשבּוּ שבעת ימים...

בתורה כתוב ג' פעמים תיבת "בסוכות", פעמיים חסר בספ"ת, ואחד מלא בסוכות, חז"ל דורשין אותו בענין דפנות הסוכה. יש אומרים שספ"ת רמז על המקדשות: ולכן בית ראשון ושני שנחרבו כתיב חסר, אך הבית השלישי מלא, שיהא קיים לעולם, בב"א.

ויבת כהן כי תחל כליזות

זנות מחללת את קדושת הכהן. תחל' מלשון 'חילול', כלומר זנות הבת מחללת את קדושתה ואת קדושת אביה, כל עוד היא תחת חסותו וחינוכו. (ועונשה: "באש תשרף" כמו שעבודת הכהן היא באש)

הסידור ממשל מדד עמי!

העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

054-7743834

יגל ע"י ארגון "אברהם יגל"

עונשו של המקלל לעומת עונשו של המקושש

בסוף פרשתנו נאמר על איש שרב עם אדם אחר ובמהלך המריבה, קילל האחד את ה'. האנשים שהיו סביבו ושמעו קללה זו מיד תפסו את המקלל והביאו אותו אל משה ומשה שם אותו במשמר: "ויניחהו במשמר לפרוש להם על פי ה'" (ויקרא כד, יב). משה והעם לא יודעים מה דינו של האדם שקילל את ה'. על כן, עד שה' יפרש להם מה דינו הם שמים אותו במעצר.

בסוף פרשת שלח בספר במדבר נאמר שבני ישראל מצאו "איש מקושש עצים ביום השבת" (במדבר טו, לב). גם אותו העם תופס ומביא למשה, וגם כאן מניחים אותו במעצר מכיוון שלא יודעים מה דינו. בשני המקרים הללו ה' מדבר אל משה ומורה לו שהעונש במקרים אלה הוא מוות בסקילה. אולם, על אף הדמיון הרב בין הסיפורים ישנו הבדל אותו מדגיש רש"י, בשם מדרש הלכה:

וידועים היו שהמקושש במיתה אבל לא פורש להם באיזו מיתה... אבל במקלל לא היו יודעים אם חייב מיתה או לא. (רש"י, ויקרא כד, יט ד.ה. 'ויניחהו'). המקושש חילל שבת ועל כן דינו מיתה. דין זה נאמר כבר והיה ידוע לכל. אלא שעם ישראל לא ידע כיצד להרוג אותו. בניגוד לכך, דינו של המקלל את ה' לא הוזכר מעולם.

"בניד כשחילי זתים" - חינוך

חינוך כולו מכוון וממוקד במטרה להרגיל את הילד במצוות, כדי שימשיך לקיימן משיגדל, ואולם אם נקדים את חיוב התפילה של הילד או נוסף עליו - הרי נשיג דווקא את ההיפך - דבר שהוכח במציאות, ועל כגון דא אמרו חכמים: "כל המוסיף גורע". הילד, שאינו בשל עדיין לתפילה, עלול לפתח תחושת ריחוק מן התפילה, כאשר מגיל צעיר ביותר הוא זוכה כעול מכביד ביותר. גם אם הוא לא יפתח שנהא כלפי עול חובת התפילה, תושרש בקרבו ההרגשה, שהתפילה היא מין דקלום יומי, פמוון מכני של בוקר; וכאן טמון אחד משורשי הבעיה הגדולה, עמה מתמודדים אנו בחינוך ילדינו וגם בחינוך עצמנו- הבעיה, הקרויה בפי הנביא ישעיהו "מצוות אנשים מלומדה", הלא היא השגרה והאוטומטיות חסרת הדעת והלב בעשיית המצוות - בעיה, המאיימת לערער את כל ערכיות המצוות שלנו. אחת הסיבות לרעה חולה זו נעוצה בחינוך הלקוי לתפילה - בהטלתה על הילד בגיל לא מתאים וללא הכנה מתאימה. ומאידך גיסא, קיים גם גבול עליון - גיל, בו חייבוהו חכמים לחנך את הילד לתפילה, ומאחר שאנו חייבים מדינת דרבנן לחנכו, הרי שאם נאחרו, ייחשב לנו איחור זה כעבירה על דברי חכמים!

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לנשים בלעדי ביבנה

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהב ישראלי ולרפאל וזיוה מרדכיב הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה למיכל מוסאי מנב"ת וליוסף ואהובה באבאי הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה למיכל מוסאי מנב"ת וליוסף ואהובה באבאי הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהב ישראלי ולרפאל וזיוה מרדכיב הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהב ישראלי ולרפאל וזיוה מרדכיב הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהב ישראלי ולרפאל וזיוה מרדכיב הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהב ישראלי ולרפאל וזיוה מרדכיב הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהב ישראלי ולרפאל וזיוה מרדכיב הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהב ישראלי ולרפאל וזיוה מרדכיב הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהב ישראלי ולרפאל וזיוה מרדכיב הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהב ישראלי ולרפאל וזיוה מרדכיב הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהב ישראלי ולרפאל וזיוה מרדכיב הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהב ישראלי ולרפאל וזיוה מרדכיב הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהב ישראלי ולרפאל וזיוה מרדכיב הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לפגמים

כזריה וסיון ישראלי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהב ישראלי ולרפאל וזיוה מרדכיב הי"ן שירון נחת מיוצאי חלציהם.

שבת שלום זמבזדק

בריאות והחלמה איתנה :

שלמה לארי בן מרים הי"ן משה נאמן בן מרים הי"ן אברהם נאמן בן מרים הי"ן מרדכי עמרני בן רבקה הי"ן ישראל פריי רפאל בן מרים הי"ן יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ן באבאי באבאי בן מורורי הי"ן לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ן	שאול-אליהו כהן בן מזל הי"ן רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי הי"ן שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת סיגלית כלימי בת דינה מנב"ת רזיה סינדי בת חוה מנב"ת בן יהושע ניקי ניסים הי"ן זרה אפרת בת מרים מנב"ת	הרה"ג יוס-מיכאל אברג'ל בן רינה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייק'ה טחלוב בן שירין ז"ל גואל רחמני בן שרה ז"ל יוסף דוקרר בן רחל ומשה ז"ל איטו אבוטובל בת שמחה ז"ל יצחק שלומי בן דבורה ז"ל שרה מוסאי בת סריוור ז"ל	משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל טובה הרוני בת שאוקט ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל
--	--	---	--

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

מרכזי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

7743834-054

יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל"

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

תכשיטי אשה, איפור ובושם בשבת

א. מותר לאשה לצאת בשבת לרשות הרבים, גם במקומות שאין בהם עירוב, כאשר כובעה או המטפחת שלה תפוסות לראש בסיכת ראש, ואין לחוש שמא תוציא את המטפחת או את הסיכה. (ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד צח).

ב. כבר נהגו הנשים להקל לצאת בשבת לרשות הרבים בכל מיני תכשיטים שהם לנוי וקישוט, וכגון, טבעת שעל אצבעה, צמיד, שעון, שרשרת, סיכה, עגילים שבאזניה, וכדומה. והוא שתענוג אותם דרך מלבוש, ולא תקחם בידה או בכיס בגדה. והמחמירות על עצמן שלא לצאת לרשות הרבים עם תכשיטין כלל, תבא עליהן ברכה.

ג. אסור לאשה לצאת בשבת לרשות הרבים עם תיק או ארנק בידה, אף אם עומד לנוי וקישוט בלבד. ואף במקומותינו שיש עירוב, ראוי להחמיר בזה לדידן. (שם)

ד. מותר לאשה ליתן סיכה בשערותיה כדי להחזיקם, ולצאת בשבת לרשות הרבים. וכן מותר לה לצאת בשבת לרשות הרבים עם סרט (או קשת) שהיא קושרת בו את שערותיה.

ה. הבנות הקטנות שנוקבים באזניהן כדי לתת בהן נזמים כשיגדלו, וכדי שלא יסתמו הנקבים נותנים בהן קסמים, מותר לצאת בהן בשבת לרשות הרבים, אף כשאין עירוב. ובמקומות שלא נהגו בזה, טוב להחמיר, שמא תוציא הקיסם מפני הבושה מחברותיה.

ו. כבר נתבאר שמותר לנשים לצאת לרשות הרבים עם עגילים באזניהם, ואין לחוש שיבואו להוציא העגילים ולטלטלם ד' אמות ברשות הרבים. (ילקוט"י שבת ב' עמוד ק סעיף ה')

ז. מותר לאשה לתת בשבת אבקת פודרא צבעונית על פניה, כיון שאינו דבר המתקיים. אבל יש להחמיר בהעברת סרק על הפנים, שהוא צבע בהיר בדבר המתקיים. ולדעת החזון איש יש להקפיד שהפודרא לא תהיה מעורבת במשחה או קרם. אבל לדעת המג"א כל שכוונתו שמשחה תבלע בגוף האדם, אין בזה איסור ממרח. אך אדם המתחזק והולך כבריאה, אסור לו למרוח משחה על הידים, משום איסור רפואה בשבת, כל שניכר שעושה כן לשם רפואה.

ח. אסור לאשה לצבוע את השפתיים בשבת ויום טוב, וגם אם השפתיים היו צבועות מבעוד יום, אסור לחזור ולצבוען בשבת ויום טוב. (ילקוט"י שבת כרך ב' עמוד קא)

ט. מותר לאשה לאכול בשבת תותים ולפת אדום, ושאר פירות הצובעים, אף שעל ידי האכילה היא צובעת את השפתיים. (ילקוט"י שבת כרך ב' עמוד קא)

י. אסור לאשה לתת לקה על הצפורניים בשבת, ואין הבדל בזה בין לקה צבעונית ללקה שקופה. אך אין לאשה להסיר את הלקה מעל צפורניה בשבת. (ילקוט"י שבת ב' עמוד קב)

יא. מותר לאשה לתת בשבת וביום טוב מי ורדים או מי בושם על פניה וידיה, שאף על פי שעל ידי זה מולידה ריח טוב בבשרה בשבת, מכל מקום בבשר אדם לא שייך איסור זה. ויש להקל בזה גם בבקבוקי בושם שהריח מתפזר בחלל החדר על ידי לחיצה על פקק הבקבוק. ואין לחוש בזה לאיסור זורה, שאין כאן תערובת של פסולת ואוכל. ולכן אם אירע בשבת בשעת התפלה ריח רע, מותר לפזר ריח טוב ממטהר אויר בחלל ביהכ"נ. ונהגו להקל כאשר יש בשבת שמחת חתן או בר מצוה, מזלפים על הידים מי בושם קודם העלייה לתורה. אך אין לזלף מי בושם על מטפחת או על בגדים, משום איסור מוליד ריח טוב בשבת וביום טוב.

בח הדבור - פרשת אמור

"ויאמר ה' אל משה אֶמַר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו" אומר רש"י: אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים. ומהו? משה אֶמַר אל הכהנים=ס"ת **למה** בכל מצוות התורה ולכהנים לנפש לא יטמא בעמיו. זהו רמז לכל הגדולים ולבעלי התפקיד או הסמכות להזהיר גדולים על הקטנים לעשות את תכליתם בחיים כראוי וחלילה לא ייטמאו בעבירות. ואידן יעשו זאת? **אמור** אותיות **מורא** שמיים שיהיה בידם, "כי אם אין יראת שמים במקום, והרגוני." "ולקחתם לכם פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמתם לפני ה' אלוהיכם שבעת ימים". ידוע שצריך האדם לקיים "זה אלי ואנוהו בכל המצוות", ובפסוק הנ"ל בפרשה מדובר על חג סוכות. כמה רמזים בפסוק: ידוע ברוך השם שאדם בחגים משקיע את האוכל והשתיה היקרים ביותר כדי המלך, אך מה עושה שמגיע למצות ארבעת המינים? שם מנגן לו היצר הרע ויושב לו במפתח ליבו ומתגבר עליו ונהיה **עץ=צר עין**. "פרי עץ הדר"=ס"ת **יצר** הרע הצליח במשימתו, דהיינו השקעת מספיק באוכל ובשתיה ובארבעת המינים לא חייב להדר!! גם בכשר יוצאים ידי חובה. "פרי עץ הדר כפת תמרים"=ס"ת **מתרץ** לעצמו וחבל. ואם מתגבר על יצרו אז "**הדר כפת תמרים**"=ר"ת **תכה** בו בחזקה וכך תהדר בארבעת המינים. זה רמז בפסוק עץ הדר ראשון בפסוק לכתחילה **תהדר**, ואם קשה ההוצאה אז ערבי נחל שזהו כשר. בא הסייףא "ושמתם לפני ה' אלוהיכם שבעת ימים וְחַגְגֶם אֹתוֹ חַג"=ר"ת **ואח** בודד לא משאירים לבד אלא לדאוג לו לשמוח בשמחתכם, ואם לא כן "**וחגגתם**" אותיות **חג מות** ונאלץ לחכות לחסדי אחרים, **תמרים** אותיות **מתרים** שיביא לו מוצרי החג. "ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני ה' אלוהיכם", אומר הפסוק תקבל רק מה שמגיע לך וידוע שיש מכסה לאדם מתשרי עד תשרי חוץ **מתשרי**=ר"ת **תפילין**, **שבת**, **ראשי חודשים**, ימים טובים ואנו אמונים לדאוג להם, שלא יחשוב האדם שאחרים יעשו את המלאכה, אני דואג רק לעצמי ולמשפחתי, יידע שכל הנופל מידי שייך לאחרים שעניניהם נשואות לזה. לכן נאמר לא תכלה **בקצרך** ולקט **קצירך** לא **תלקט**=ר"ת **קבולת** שמגיע לך תקבל. לכן גם נאמר פאת שדה לא תכלה **פאת שדה בקצרך** ולקט=ר"ת **בשפתו** של השדה כך שלא יעבדו קשה באספס את תבואתם. וחלילה אם לא יעשה כן יפסיד בהרבה דברים וזה רמז בתיבות **קצירך** אותיות **קצ ברי** דהיינו מקום התבואה שיאבד. ולקט אל תתכופך ותאסוף גם זה מסוכן **קצ ברי** ועוד **קצ ברי** בהם השתמשת ללקט הם חלילה עלולים להנזק. לכן כל הרוצה ברכה במעשיו ידאג לילדיו של ה' יתברך ואז נתברך בכל מעשיו ידינו, אמן. (מעבדכם הנאמן א.ש. הי"ו)

" ואבותינו סיפרו לנו "

הסיפור שלי מיוחד במינו וחשבתי שתתחברו אליו. מאז ילדותי נחשבתי לילד חלש מבחינה לימודית. בתחילה הייתה לי בעיית קריאה והוריי השקיעו הרבה כסף כדי שאצליח לקרוא, אחר כך היו לי קשיים בכתיבה. מעולם לא הקשבתי בשיעור, אך בסיפורים לא היה ילד קשוב ממני. אמנם לא הפרעתי, כי לא הייתי טיפוס שמפריע, ובאחד הימים שמעתי מורה שאמר להורים שלי בשקט, שאני כל כך חלש, שאפילו להפריע איני יודע. השנים עברו, ואני הפכתי מילד לבחור. אני חושב שהשלב שבו נתקעתי לגמרי היה השלב שבני כיתי למדו רק גמרא. בעבורי - שכתב רש"י התקשיתי לפענח - גמרא, רש"י ותוספות היו כמו משימה שלא ניתן למלא. ב"ה בקהילה שלנו ישנם תפקידים גם לכאלו שהלימוד קשה להם. באירועים מסויימים קיבלתי תפקיד בבניית תפאורה, בכתיבת שלטים ובתפירה של בדים. גם באומנות בעץ התעסקתי. יש כל מיני תפאורות ענק שמצריכות בנייה מעץ. התעסקתי בהן מבוקר עד ערב. סביבי, בחורים ישבו ולמדו מבוקר עד ערב, ואפילו יש כאלו שלמדו עוד לפני התפילה.

כשהגענו לגיל המתאים, חבריי החלו להתחתן, וחיכיתי לשמוע מהוריי אם יש הצעת שידוך בשבילי, אבל זה לא קרה. כשכבר הייתי בן 18 וחצי פניתי לאבי ושאלתי על כך, והוא נגר בי שלא מתאים לשאול כאלה שאלות. הוא באמת צדק, אבל אני הייתי סקרן. השנים עברו, ואני לא מתחתן. כבר ממש התייאשתי. לא יכולתי לשאת את זה שאני לומד עם נערים בני 17 ו-18 וכל החברים שלי כבר עם ילד אחד או שניים, זה שבר את לבי. במשך מספר שבועות הסתגרתי בבית, ואז אבא לי קרא לי אליו, ואמר: "אני רוצה שתעשה משהו עם עצמך".

מיהרתי ועשיתי משהו עם עצמי, וזה היה לשטוף את בית המדרש הגדול שלנו.

היה לי נגן MP3 שהייתי שומע בו מוזיקה, ויום אחד הוא התקלקל. הלכתי לאבי והוא נתן לי כסף לנגן חדש. הרווחתי קצת כסף מהניקיון, אבל את כולו העברתי להוריי, שמחתינים ילדים והם זקוקים לכסף הזה. לכן, כשאני צריך משחו אני מבקש, אבל משתדל שלא.

יומיים לאחר שרכשתי את הנגן החדש, הוא נפל ונדרס ע"י מכונית... התביישתי לבוא שוב לאבי ולבקש נגן, ואז נתקלתי במודעה שבה נכתב: "מעוניין בנגן MP3 חinson? התקשר למספר...". אני, כמה שאתה רואה אותי לא חכם במיוחד, שמעתי משפט חכם, שדברים שניתנים חinson עולים יקר יותר אבל בשביל הסקרנות לשמוע איפה עובדים עליך, התקשרתי.

ענה לי יהודי שאמר לי שהוא מחלק נגנים חinson, אבל יש לו תנאי. בטח תנאי, חשבתי בלב, בתנאי שתשלם חמש מאות שקלים, אה? אבל התנאי שלו היה מוזר לגמרי. "אתה צריך להתחייב להקשיב שעה ביום למשהו שאני אבקש ממך". פה חשדתי. זה בטח מיסיונר שרוצה להשמיע לי תכנים של נוצריים וגויים. אבל הוא המשיך: "אני רוצה שתשמע בכל יום במשך שעה אחת דף יומי". לא הבנתי. אמרתי לו: "אתה רוצה שאני אכנס לשיעור בדף היומי?" בלבי חשבתי לטרוק את הטלפון, הלא אם הייתי רוצה ללמוד - הייתי הולך לישיבה. אני בניקיון רק משום שאיני מסוגל ללמוד דף גמרא.

"לא", הוא אמר. "אינך צריך להיכנס לשום שיעור. אתה פשוט תקשיב לדף היומי שבתוך הנגן". הסכמתי. הוא הנחה אותי לאן להגיע, ואני פגשתי אברך צעיר מאד שהסביר לי שיש בתוך הנגן כמה מסכתות וכן מוזיקה. "אני סומך עליך שתשמע את השעה ביום".

כמעט נעלבתי. זה שאיני מצליח ללמוד זה דבר אחד, אבל איני גנב! מה עוד שלשמוע בנגן זה לא כזה סיפור כמו